

Névnapi gondolatok

Itt ülök, az órák hosszu voltát mérvén,
Minden társaságom egy homályos lámpa:
És nincs földi lélek, aki erre térvén,
Jó estét kívánni benyisson szobámba.

Nem tevék talán szert soha jó emberre?
Boldogtalan, aki nem bir egy baráttal:
S én az enyéimről meghiszem, ismerve,
Hogy ők, mint szerencsém, nem fordultak háttal.

Szűk ugyan lakásom, kényelmet sem adhat,
És gazdája sorsát követi a konyha:
De egy-két barátot mégis befogadhat
S tűzhelyem hiányát kebelem pótolja.

Hát miért nem jőnek egy bizalmas szóra,
Hogy velök megosszam a kevést, amim van:
Szívemet legalább, ha egyéb nem volna...?
Oh, – mivel nyugosznak néma süket sirban!

S hol a puszta domb és egyszerű faoszlop,
Mely szentté jelölje a föld egy zugolyját,
Azt, hol testi részök sár-elemre oszlott
S a feltámadásra magukat kiforriják?

Volt-e kéz, midőn a végsugár kilobbant,
Eltakarni üszkét hamvas szemeknek?
És fohász, midőn a föld reájok dobbant,
Nyugalmat kívánni hült tetemeiknek?

Vagy talán a szélvész s rengeteg folyói
Jöttek el – nem lévén emberekben részvét –
Temetés helyett a messzeségbe szórni
Szegény boldogoknak rothadékony részét?

De hová juték? hisz örömnünnep van ma...
Ünnep? igen, az van; de öröm nincs jelen:
Nevem ünnepét én – zárkozván magamba –
Ti, kedves halottak, tinektek szentelem!

Mint az elhagyott sír, lelkem oly kietlen,
Örök éjjelében csak rémeket látok:

Hadd gyujtsak ma benne – kiket úgy szerettem,
Azok emlékéül egy-egy kis világot!

Kis mécsfényt neked is, korod büszkesége,
Lángszellem! ki jövél s eltünél... de hova? –
Mint üstökös, melyet élők nemzedéke
Egyszer lát s azontul nem lát többé soha!

Oh! ha tán sok évek, tán lehúnyt századok
Multán visszatérends, öltve *más* alakot:
Legyen boldog e nép, s örömed oly tiszta,
Hogy ne kívánkozzál többé mennybe vissza!

A verset az Arany János kritikai kiadás (*Arany János összes művei*, I. kötet. Sajtó alá rendezte: Voinovich Géza, Bp., Akadémiai, 1951), az *Arany János összes költeményei* (I. kötet, sajtó alá rendezte és a jegyzeteket írta Szilágyi Márton, Bp., Osiris, 2006) című kiadások szövege alapján közöljük.